

I. INAUGURACIÓ DEL SIMPOSI POMPEU FABRA

LAURA BORRÀS I CASTANYER,

CONSELLERA DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Per a mi és molt important poder atendre la invitació que se m'ha fet per a inaugurar aquest Simposi Pompeu Fabra i fer-ho al lloc on, quan fem els anys literaris i les commemoracions de Govern, sempre busquem el contrapunt acadèmic; i ho fem a la casa de totes les universitats, a la nostra acadèmia, a l'Institut d'Estudis Catalans. I si en algun cas té sentit fer-ho és, justament, especialment, en l'Any Pompeu Fabra.

Com diu el president, vinc molt sovint, sempre que em convideu miro de ser-hi; fem moltes activitats plegats i és un goig poder-ho fer. Però avui, aquesta significació, impulsada per la Secció Filològica, és Fabra des de casa seva, i amb aquest reconeixement específic que se li fa, amb una mirada —que jo crec que també cal posar en relleu, i que ara ha explicat la doctora Cabré— com és dedicar-se, des de la casa de la normativa, a parlar del Fabra filòleg, del Fabra lingüista, del Fabra geni articulador i ordenador de la nostra llengua, però també, des de l'Institut d'Estudis Catalans, anar més enllà, buscar aquesta contextualització, buscar aquest altre aspecte en el qual mirades de fora de l'acadèmia s'acosten a projectar una imatge de Fabra. I, amb el títol final de la conferència que farà el comissari, esbrinarem què més ens faltaria saber d'aquesta figura, a la qual tot el país ens hem dedicat; perquè jo crec que l'èxit de l'Any Fabra haurà estat un èxit de país. Hem vist com a tot arreu, a partir d'elements com l'exposició itinerant «Pompeu Fabra. Una llengua completa» —que jo he anat a inaugurar a diversos llocs per donar una mirada de país—, s'ha generat, a cada biblioteca i cada espai que l'ha acollit, un debat, una taula rodona, una conferència, etc., arreu del país, per capillaritat; però també amb publicacions per a tots els públics, amb novel·la gràfica, amb la reedició de *La petita història de Pompeu Fabra* i amb publicacions acadèmiques, com també, naturalment, s'escau per la importància del personatge.

14

Ara, encara no fem el balanç de l'Any Fabra, perquè en farem la cloenda ben aviat, però vam començar la commemoració en moments molt complicats. Semblava increïble veure l'extraordinària vigència que tenia la situació que li va tocar viure a ell personalment i la que vivíem nosaltres com a país tants anys després. I no vam poder-ne fer una inauguració com es fan les inauguracions oficials dels anys literaris, al Palau de la Generalitat i amb el president de la Generalitat; perquè no teníem president de la Generalitat. En aquell moment el teníem a l'exili. Recordo especialment aquell acte, no només pel discurs abrandat que va fer, i li ho agraeixo molt, la directora general de Política Lingüística, en el Teatre Zorrilla de Badalona, sinó perquè, a més a més, va ser un acte en què jo vaig estar al costat de la presidenta Forcadell, i va ser especialment emotiu per les circumstàncies històriques en què vam començar l'Any Fabra, en ple 155. Per sort, el podem acabar en una situació d'una normalitat que nosaltres ens entossudim a remarcar que encara no és completa.

Tenim un president de la Generalitat devot de Fabra que ha participat en moltes de les quasi sis-centes activitats, esdeveniments o trobades divulgatives que s'han fet arreu del nostre país. I, per tant, que avui siguem aquí donant el tret de sortida als especialistes, a les persones que actualitzaran el pensament lingüístic —però no només— de Fabra, jo crec que és un dels colofons magní-

tics que podia tenir aquest Any. Així, Fabra ha estat present al Parlament de Catalunya, on vaig repartir una de les postals que vam fer a la Institució de les Lletres Catalanes (ILC) amb una frase de Pompeu Fabra: «Cal no abandonar mai ni la tasca ni l'esperança» —penseu que Pompeu Fabra, que es projecta en molts i molts àmbits fonamentals de la nostra vida, també va ser l'últim custodi del llibre d'actes de la ILC. A tots ens convé molt poder reflexionar sobre la figura d'una persona tan important per a la nostra vida, i fer-ho des d'una dimensió tan simbòlica i alhora articuladora de la nostra nacionalitat com és la llengua.

Ho deixo aquí i dono pas als que de veritat en saben, augurant-vos un gran èxit, donant-vos les gràcies per l'organització i felicitant-nos tots del fet que aquest simposi pugui ser un dels colofons importants de l'Any Fabra, que haurà estat una commemoració de Govern, haurà estat una commemoració de tot el país.